

2 Ιουλίου 2020

Ακτές στη Νέα Ζηλανδία βάφτηκαν κόκκινες από εκατομμύρια νεκρούς αστακούς που έκαναν ένα μοιραίο λάθος

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Οικολογία & Κλιματική Κρίση, Αρχιτεκτονική & Περιβάλλον \(χλωρίδα-πανίδα\)](#)

Πώς η ανάγκη τους να τηρήσουν μια έμφυτη συνήθεια κατά τη φάση αναπαραγωγής τους οδήγησε στον θάνατο.

Και ξαφνικά οι αμμώδεις παραλίες του Οτάγκο στη Νέα Ζηλανδία, «βάφτηκαν» κόκκινες σαν το αίμα, σύμφωνα με τοπικά ΜΜΕ.

Πρώτοι παρατήρησαν το φαινόμενο κάτοικοι των παράκτιων κοινοτήτων στο Μπροντ Μπέι και στο Έντουαρντς Μπέι και ανέφεραν το περιστατικό στο εθνικό ραδιοτηλεοπτικό δίκτυο της ώρας.

Την εξήγηση έδωσε ο δρ. Τζον Ζέλντις από το Εθνικό Κέντρο Νερού και Ατμοσφαιρικής Επιστήμης, ο οποίος ειδικεύεται στην θαλάσσια οικολογία.

Όπως είπε, μιλώντας στο RNZ, την βαθιά κόκκινη απόχρωση στις ακτές του Οτάγκο είχαν «δώσει» εκατομμύρια νεκρών αστακών που ονομάζονται *munida gregaria* και απαντώνται σε περιοχές της Νέας Ζηλανδίας.

Τα μαλακόστρακα, ομοταξία υδρόβιων καρκινοειδών οργανισμών που περιλαμβάνει τους αστακούς (όπως και τις γαρίδες, τα καβούρια και τις караβίδες) είχαν προσκολληθεί ενστικτωδώς στην άμμο για λόγους αναπαραγωγής κατά την φάση της παλίρροιας οπότε η στάθμη του νερού ανεβαίνει (πλημμυρίδα). Αλλά στη συνέχεια όταν η στάθμη του νερού υποχώρησε (άμπωτης) πέθαναν.

SADIE

MILLS, NIWA

Γιατί όμως αυτό δεν συμβαίνει κάθε φορά που αναπαράγονται;

Φέτος, οι ντόπιοι ανέφεραν πως η εικόνα αυτή επαναλαμβάνεται σε πολλές παραλίες πράγμα που σημαίνει, όπως εξηγεί ο ειδικός, πως μεγάλος αριθμός ενήλικων αστακών δεν εγκατέλειψαν τα σημεία που είχαν επιλέξει για αναπαραγωγή στο πυθμένα της θάλασσας αφήνοντας έτσι εκατομμύρια έφηβων αστακών να αναζητήσουν άλλες περιοχές για να εγκατασταθούν. Αυτές όμως, όπως αποδείχθηκε, δεν ήταν κατάλληλες και έτσι οδηγήθηκαν στον πρόωρο θάνατο.

Όπως εξηγεί ο Ζέλντις, αυτή η διαδικασία εγκατάστασης και προσκόλλησης σε ένα σημείο για λόγους αναπαραγωγής «είναι κρίσιμη για τον κύκλο ζωής» των αστακών ενώ ο ίδιος, κατά τις τελευταίες δεκαετίες έχει δει αρκετές φορές αυτό το φαινόμενο.

Κάποιες από αυτές οι νεκροί αστακοί ήταν τόσο πολλοί που σχημάτιζαν βουναλάκια ύψους και 30εκ. ενώ συνήθως οι μαζικοί θάνατοι αστακών στην περιοχή του Οτάγκο- υπό αυτές τις συνθήκες- παρατηρούνται μεταξύ Δεκεμβρίου και Ιουνίου και σε μάλιστα σε μεγάλη έκταση.

PETER BATSON,

EXPLORETHEABYSS.COM

Η μάχη ενηλίκων και εφήβων

Σύμφωνα με τον Ζέλντις όταν νεαροί αστακοί προσπαθήσουν να εγκατασταθούν σε περιοχές στον πυθμένα της θάλασσας που έχουν επιλέξει ενήλικες που δεν είναι έτοιμοι να αποχωρήσουν γίνονται πολύ επιθετικοί.

Όταν οι αστακοί βρίσκουν πάντως το μέρος στο οποίο τελικά εγκαθίστανται στον πυθμένα της θάλασσας, ζουν εκεί για τα επόμενα δύο χρόνια. «Εκεί γεννήθηκαν και εκεί έφεραν στη ζωή την επόμενη γενιά. Έτσι, αυτή η συμπεριφορά, το να θέλουν να εγκατασταθούν κάπου, είναι έμφυτη έτσι ώστε η συμπεριφορά του να θέλεις να εγκατασταθεί είναι έμφυτη».

Αν και οι άνθρωποι μερικές φορές ανησυχούν ο Ζέλντις, επισημαίνει ότι αυτοί οι νεκροί αστακοί στις παραλίες του Οτάγκο είναι ένα μικρό μόνο μέρος του συνολικού πληθυσμού, το οποίο παραμένει ζωντανό και υγιές.

«Υπάρχουν τόσες πολλές ενδιαφέρουσες και συναρπαστικές πτυχές της ζωής τους

...η εμφάνιση τους στις παραλίες είναι το πιο ορατό μέρος αυτής γαι το ευρύ κοινό».

Πηγές: [RNZ](#), [NIWA](#), [HuffPost Greece](#)